

هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان

دفتر سخنگوی
کابل – افغانستان

تلیفون: ۰۰۹۳ ۲۰ ۲۹۷ ۶۱۲۱ – ۰۰۳۹ ۰۸۳۱ ۲۴ ۶۱۲۱
پوست الیکترونیکی: spokesperson-unama@un.org
ویب سایت: www.unama.unmissions.org

کنفرانس مطبوعاتی (ترجمه کلمه به کلمه)

خانم نورا نایلند ، رئیس حقوق بشر یوناما برای افغانستان

آقای عبدالاحد ضیا مبلغ ، سرپرست مرکز بین المللی برای حقوق بشر و انکشاف دیموکراتیک،

علیم صدیق، سخنگوی یوناما

کابل ، پنجشنبه پنجم نومبر سال ۲۰۰۹

نکات مورد بحث خانم نورا نایلند، رئیس حقوق بشر یوناما برای افغانستان بمناسبت کمپاین 16 روزه محو خشونت جنسیتی (جندر)،

صبح همه بخیر. امروز می‌خواهیم از طریق همین کنفرانس مطبوعاتی روی اهمیت اشتراک افغانستان در "فعالیت یا کمپاین 16 روزه جهانی در برابر خشونت جنسیتی یا جندر" تأکید نماییم. این کمپاین جهانی که از تاریخ 25 نوامبر، روز جهانی محو خشونت علیه زنان، الی 10 دسامبر، روز جهانی حقوق بشر، ادامه پیدا میکند یک یادآوری مهم مبنی بر اینکه حقوق زنان حقوق بشری است میباشد. خلاصه، در حالیکه زنان نکته عطف کمپاین است، یک فرصتی برای شرکای مختلف است تا تخطی‌های روزمره حقوق بشر و خشونت‌های مرتبط را که زنان متحمل می‌گردند مورد رسیدگی قرار دهند.

موضوع امسال کمپاین عبارت از تعهد، عمل و تقاضا: ما خشونت علیه زنان را خاتمه بخشیده می‌توانیم، میباشد. بنا، رسانه‌ها نقش خیلی مهم را در این راستا دارند. جای خوشی است که تعداد زیاد شما را امروز در اینجا می‌بینیم. چند ماه قبل، ما یک گزارشی را تحت نام "سکوت خشونت است: بدرفتاری علیه زنان در افغانستان را خاتمه دهید" منتشر نمودیم. تحقیقاتی که در این گزارش صورت گرفته بود، دریافت خشونت‌های متوجه زنان و دختران بود، گسترده بوده و در قواعد اجتماعی و فرهنگی افغانستان عمیقاً ریشه داشته‌اند. باوجود آنهم، در اجتماع و از سوی ادارات دولتی از همچو خشونت‌ها بطور واضح چشم پوشی صورت گرفته، نه بطور درست مورد رسیدگی قرار می‌گیرند و نه هم محکوم میشوند.

سبک یا شیوه در حال رشد خشونت علیه زنان در زندگی عامه نمایانگر آنست که نقش مهم زنان در پروسه تصمیم‌گیری، انکشاف اقتصادی و اجتماعی و همچنان در تلاش‌های صلح و باثبات‌سازی در جامعه افغانی بطور کامل مدنظر یا به آن ارزش قائل نمی‌گردد.

تحقیقات ساحوی ما دریافت که فضای سیاسی برای زنان، بشمول آنهاییکه می‌خواهند از حقوق‌شان دفاع نمایند در حال محدود شدن است. البته، این غیرواقعی بینانه است که پیشرفت قابل توجه اجتماعی-اقتصادی را زمانیکه نصف نفوس یک کشور نادیده گرفته شود و یا نتوانند در کاهش فقر یا پروژه‌های بازسازی و انکشافی اشتراک نمایند پیش بینی کرد.

تحقیقات ساحوی ما همچنان دریافت که تجاوز کمتر گزارش داده شده و پنهان می‌گردند و این یک معضله بزرگ در افغانستان است. این پدیده تمام بخش‌های کشور، اجتماعات و کلیه گروپهای اجتماعی را متأثر می‌سازد. این یک معضله حقوق بشری با تناسب عمیق میباشد.

زنان در منازل و قریه جات شان و همچنان در مراکز توقیف در معرض خطر تجاوز قرار دارند. تجاوز در افغانستان بی سابقه نبوده، اما شرایط اجتماعی-اقتصادی ویژه گی‌های خاص خویش را در تشدید معضله دارد. شرمساری یا ننگ ناشی از تجاوز نسبت به عوض عاملین آن به قربانیان نسبت داده میشود. قربانیان اکثراً بنابر ارتکاب جرم زنا مورد پیگرد قانونی قرار می‌گیرند.

اکثریت مطلق قربانیان امکانات اندک برای دادخواهی میداشته باشند. هیچ حکم صریح و روشن در قانون اجراءات جزائی سال 1976 وجود ندارد که تجاوز را جرم تلقی نماید. بنا، ملل متحد پیشنهاد مینماید که مسوده قانون محو خشونت علیه زنان اشاره صریح و آشکار به تجاوز نموده، شامل یک تعریف واضح از تجاوز موازی به قانون بین المللی باشد و حکومت را جهت رسیدگی به این جرم زشت مسئول قرار دهد.

ملل متحد از فعالیت‌های مختلف در سراسر افغانستان جهت بلندبردن سطح آگاهی حمایت نموده و با توسعه حضور خویش در امر بسیج یا افزایش توجه به یک معضله جهانی، اما با ویژه گی‌های مشخص در محلات مختلف همکاری مینماید. در افغانستان، خشونت علیه زنان از روش‌ها و رفتارهای فرهنگی که در حاشیه قراردادن و تبعیض علیه زنان را تقویت می‌بخشد مجزا شده نمیتواند. خشونت علیه زنان در شرایط اجتماعی-اقتصادی پیشرفت نموده که زنان را بمثابه اشخاص فرعی یا دست دوم تلقی نموده و به نوعی آنها را کمتر ذیحق میداند تا حقوق بشری شان بطور کامل رعایت شود. همچنان زنان در معرض خشونت ناشی

از برخورد های مسلحانه، بی قانونی و جنایتکاری که ارتباط نزدیک به فرهنگ فراگیر معافیت دارد نیز قرار دارند.

کمپاین ۱۶ روزه یک فرصتی برای حمایت از ابتکارات محلی و کار به سطح جهانی در راستای خاتمه دادن به خشونت علیه زنان میباشد. بر علاوه، این دور کمپاین فرصتی است تا تلاش ها را انعکاس و ارزیابی کرد تا باشد استراتژی های فعلی و آینده از آن سود برده و مبتنی بر تجارب قبلی باشند.

ملل متحد و شرکای مختلف آن در داخل و خارج از حکومت پیوسته کار مینمایند تا سطح آگاهی در مورد اضرار خشونت را که قربانیان و خانواده های آنان متحمل میگردند بلند ببرند. همچنان اقدامات جهت عملی نمودن تعهدات و مکلفیت های افغانستان مطابق به میثاق بین المللی حقوق بشر و همچنان رسیدگی به عملکرد های خشونت آمیز که چه در داخل و یا خارج از خانه صورت میگیرد رویدست گرفته میشود. گزارشات عامه، چه از سوی ملل متحد، سازمانهای غیردولتی، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان و یا رسانه ها میتواند یک نقش مهمی را در برجسته ساختن شیوه ها یا قضایای مشخص خشونت و کاهش آن بازی نماید.

درخاتمه میخوام بگویم، ثبوت قوی وجود دارد تا پیشنهاد کرد که سکوت در ارتکاب خشونت کمک مینماید. به نقل از سرمنشی ملل متحد: "خشونت علیه زنان هیچگاهی قابل قبول، بخشش و تحمل نیست". مهم است تا همیشه همه انواع خشونت علیه زنان و دختران را بطور عام و صریح محکوم کرد. همچنان مهم است تا فضائی ایجاد گردد که در آن تجاوز ممنوع و عاملین آن مورد مجازات قرارگیرند.

اگر قرار باشد که در این راستا پیشرفت صورت گیرد، باید این کار از خانواده همراه با والدین، برادران، خواهران، پسران و دختران آغاز شود. دیموکراسی در افغانستان به محو خشونت و اشتراک کامل زنان و مردان در پروسه تصمیم گیری که بالای زندگی افراد و آینده ملت تاثیرگذار است بستگی دارد. تشکر از توجه تان.

نکات مورد بحث آقای عبدالاحد ضیا مبلغ، سرپرست مرکز بین المللی برای حقوق بشر و انکشاف دیموکراتیک،

صلح واقعی و انکشاف ملی بدون محو خشونت علیه زنان امکان پذیر نیست. دولت افغانستان در طی سالهای گذشته اقداماتی را جهت رفع تبعیض و مبارزه با بارزترین نمونه آن یعنی خشونت علیه زنان سامان داده است. تضمین حقوق و مکلفیتهای برابر و تأکید بر منع تبعیض در قانون اساسی و به تبع آن حمایت از مشارکت سیاسی زنان و تضمین سهمیه برای آنان در شورای ملی و شوراهای ولایتی؛ توشیح و نشر قانون "منع خشونت علیه زنان"؛ اقدامات خاصی مانند: محکمه اختصاصی احوال شخصیه (خانواده) و واحدهای جندر در وزارت ها از جمله فعالیتهای ارزنده دولت در راستای رفع تبعیض و محو خشونت علیه زنان بوده است.

تسوید قانون منع خشونت علیه زنان که در همکاری نزدیک جامعه مدنی، نهادهای سازمان ملل متحد و دیگر ارگانهای ملی و بین المللی نهایی سازی شده است، دستاورد بزرگی جهت پایان بخشیدن به خشونت است. البته قانون تا زمانی که در عمل پیاده نگردد، نمی تواند مفید باشد. با اینحال این قانون علی رغم کاستی های بسیار، پیامی صریح به تمام نهادها و افراد ذیربط و متخلفین دارد و آن اینست که پس از این خشونت علیه زنان جرم است و هیچ کسی در قبال آن مصئون نخواهد بود. این قانون هم چنین برخورداری مستقلانه زنان از تمامی حقوق قانونی شان را تضمین می کند و وضع هر نوع محدودیت در برابر آن را جرم شناخته و مجازات مرتکبین را پیش بینی می نماید.

با این حال روز جهانی محو خشونت علیه زنان فرصت مناسبی است تا مجدداً بر تعهدات ملت و دولت افغانستان در قبال مبارزه با خشونت علیه زنان، تأکید گردد.

همانگونه که دولت افغانستان در گزارش ادواری خود (UPR) در مورد وضعیت حقوق بشر اشاره می کند، علی رغم صراحت قانون اساسی مبنی بر منع و رفع تبعیض، "هنوز هم تبعیض علیه زنان و اطفال وجود دارد." و هنوز هم چالشهایی که دولت در این گزارش بر شمرده، از جمله "تخطی نهادهای دولتی از قانون"،

مانع برخورداری زنان از حقوقشان گشته و "خشونت علیه زنان و اطفال" کاهش نیافته است. گزارش یوناما و دفتر کمیشنر عالی حقوق بشر سازمان ملل در ۲۲ جون ۲۰۰۹ و نیز گزارش قضایای ثبت شده توسط وزارت امور زنان و کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان در سال جاری حاکیست که حقوق زنان همچنان وسیعاً نقض می گردد و موارد خشونت کاهش نیافته است. محدودیت و موانع در برابر برخورداری از حقوق مدنی، اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی زنان و نیز خشونت و اعمال اقتدار و کنترل و اذیت و آزار جنسی در محیطهای اجتماعی و خصوصی از موارد شایع و برجسته این تخطی هاست.

زنانی که به دنبال استیفای حقوق خود در محیط اجتماع می باشند، با موارد گوناگون خشونت مواجه می شوند که تهدید، اذیت و آزار و بالاخره حمله فیزیکی را می توان نام برد. ویران کردن مکاتب دخترانه، قضایای ثبت شده قتل و استفاده از اسید و نیز قتلهایی تحت عنوان دفاع از ناموس صرفاً برخی از جنبه های خشونت علیه زنان در عرصه اجتماعی را تبارز می دهد. تمام این جنایات باعث می شود که بسیاری از زنان از حقوق خود چشم پوشی کرده و محیط خانه را ترک نکنند. این فرایند نه تنها باعث افزایش خشونت می گردد، بلکه روند اجتماعی شدن و مشارکت زنان و تبعاً انکشاف و توسعه انسانی کشور را با مانع مواجه می سازد.

در مورد حقوق مدنی قضایای بسیاری حاکی از وضع محدودیت در مورد حق ازدواج زنان و حتی گاهی مبادله زنان در برابر اجناس است. چنین رسم و رواج های مغایر با کرامت انسانی زنان، و نقض صریح آموزه های قرآن کریم نیز هست. همچنین لت و کوب، پر خاشگری، شکنجه و رفتارهای غیر انسانی مردان نسبت به زنان در محیط خصوصی نیز بسیار شایع است که این خود تخطی از دستورات قرآنی مبنی بر وجود مهر و مودت و رحمت و آرامش و حمایت در محیط خانواده است.

در امور اقتصادی نیز، به دلیل وضع محدودیت حقوق زنان ضایع می گردد. منع از کار و منع محدودیت در مقابل دسترسی به حق مالکیت و یا برخورداری از حقوقی مانند میراث: بسیار شایع است. این خشونت علاوه بر نقض حقوق اساسی زنان، به نوعی موجب گسترش فقر نیز می گردد.

رفع خشونت، به مثابه یک روند نیاز به فعالیت و برنامه ریزی و بسیج تمامی امکانات دولتی دارد. بنابراین امید است که با اعتنای از فرصت کمپاین بین المللی در راستای محو خشونت علیه زنان، موارد زیر مورد توجه و رعایت گردد:

- از آنجایی که خشونت علیه زنان بارزترین تبعیض جنسیتی است، دولت افغانستان تمامی امکانات خود را جهت رعایت و تطبیق ماده ۲۲ قانون اساسی مبنی بر رفع تبعیض و نیز کنوانسیون ها و میثاقهای بین المللی مرتبطه مانند: کنوانسیون رفع کلیه اشکال تبعیض علیه زنان و نیز استراتژی انکشاف ملی و همچنین برنامه عملکرد ملی برای زنان افغانستان را فراهم سازد. مسلماً گزارش به موقع به کمیته های مربوطه این کنوانسیون ها و میثاقها می تواند شاخص پاسخگویی افغانستان در عرصه بین المللی نسبت به وظایف خود در قبال این معاهدات باشد.
- سکتور عدلی، با استخدام قضات، پولیس، سارونوالان و وکلای مدافع زن، زنان را یاری کنند تا در ابتکار عمل رسیدگی به خشونت علیه زنان سهم بارزتری داشته باشند.
- ستره محکمه افغانستان امکانات دسترسی به عدالت را برای قربانیان خشونت، بویژه خشونت های خانگی فراهم سازد و با مبارزه با فساد و تحکیم حاکمیت قانون، سیستم عدلی و قضایی را محیطی توانمندساز و مشوق برای زنان سازد.
- شورای ملی افغانستان با تصویب قانون منع خشونت علیه زنان، اصلاح قانون خانواده و تبعیض زدایی از قوانین و با نظارت از بودجه پاسخگو نسبت به مسایل جنسیتی (جندر) از زنان قربانی خشونت، به صورت بیدریغ حمایت نماید.
- پولیس و سارنوالی با تطبیق قانون منع خشونت علیه زنان و قانون جزاء به مسئولیت خشونت علیه زنان پایان داده و امنیت زنان را هم در محیط اجتماعی و نیز محیط خصوصی مانند: منازل تضمین نمایند.
- وزارت امور زنان مطابق قانون منع خشونت علیه زنان هرچه زودتر کمیسیون منع خشونت علیه زنان را تشکیل دهد و فعالیتهای نظارتی و اجرایی خود را آغاز و امکانات برخورداری زنان از مفاد این قانون را فراهم سازد.

- ارگانهای بین المللی و نهادهای مدنی افغانستان نیز در همکاری و هماهنگی کامل، برنامه های آگاهی بخشی در مورد خشونت علیه زنان را افزایش داده و این امکانات را به مناطق به حاشیه رانده شده و محروم گسترش و زمینه درک و اجرای قانون محو خشونت علیه زنان و تبعیض زدایی از قوانین دیگر را فراهم سازند.
- همچنین محو خشونت علیه زنان بدون اراده ملی، بویژه از سوی مردان ممکن نیست، بنا براین کمپاینهای آگاهی بخشی و تشویق سهم گیری مردان در این پروسه از سوی نهادهای دولتی و غیر دولتی تقویت گردد.

سوالات و جوابات

رادیو آزادی: سوال من متوجه آقای مبلغ است. گفته شده که مسئولین بلند رتبه هم در خشونت علیه زنان دست دارند. آیا شما هم این گونه گزارش ها را در دست دارید؟ سوال دوم من در مورد کابینه جدید است و متوجه آقای صدیقی میشود. اخیراً نماینده خاص سرمنشی هشدار داد که ملل متحد دیگر نمی تواند جنگسالاران را در کابینه جدید افغانستان قبول و تحمل کند. قرار است کابینه جدید طی سه روز آینده اعلام شود. اگر در کابینه جدید باز جنگ سالاران وجود داشته باشد، واکنش یوناما چیست؟

آقای مبلغ: طوریکه در اول گفتیم، دولت هم در گذشته مسئله خشونت را در گزارش های دوره ای خود و در گزارشی هائی که از سوی کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان منتشر شده یاد آور شده است، اما من در مورد هیچ دوسیه یا قضیه خاصی گزارش در دست ندارم.

سخنگوی یوناما: در پاسخ به سوال دوم شما در ارتباط به شکل کابینه آینده باید بگویم که افغانستان یک کشور مستقل است و تصمیم در مورد کابینه جدید هم به عهده رئیس جمهور آن است. ما یعنی یوناما و جامعه بین المللی باخطر حمایت از دولت جدید در مقابل با چالش های جدی که این کشور با آن مواجه است قرار داریم و در سالهای آینده هم در کنار آنها باقی می مانیم. طی چند ماه اخیر شما پیام های متوالی را از سوی نماینده خاص و خودم شنیده اید که در آنها گفته ایم برای ماه ها و سالهای آینده به داشتن یک همکار معتبر نیاز داریم.

افغانستان به اعضای شایسته و مسلکی در کابینه جدید نیاز دارند تو این افراد خدمتگار مردم باشند. نماینده خاص هم با درک این مسئله با وضاحت در پیام خود گفته که خواهان اصلاحات بیشتر با تمرکز بر وزرا هستیم و می خواهیم افراد مسلکی و ماهر را در کابینه جدید افغانستان ببینیم. این افراد کسانی میباشند که توانایی خدمت به مردم را داشته و جامعه جهانی هم می خواهد با آنها کار کند.

بنابراین ما هم مثل شما وقتی کابینه جدید اعلام شد می خواهیم این مسئله را با دقت بررسی کنیم.

رادیو کلید: با اشاره به اظهارات شما در مورد تحقیق تان در مورد خشونت علیه زنان می خواهم به پرسش که آیا ارقامی وجود دارد که نشان دهد چه تعداد زن مورد خشونت یا بدرفتاری قرار دارند؟ بخش دوم سوال من به آن قسمت از گفته های شما مربوط میشود که گفته اید خشونت یا تجاوز جنسی علیه زنان بیشتر در بازداشت گاه ها صورت گرفته؟ آیا میتوانید بگویید که این گونه تجاوز ها توسط پولیس یا دیگر افراد در بازداشت گاه ها صورت گرفته؟

واحد حقوق بشر یوناما: دو سوال بسیار خوب کردید، تشکر. در بخش تحقیق ما دو مسئله را برای این موضوع مشخص نمودیم و بنابراین نمی خواهیم موضوعات خشونت علیه زنان را از الف تا ی یکبار دیگر بیان کنیم. دو مسئله را به این خاطر بیان می کنیم که یکی امسال سال انتخابات است که زنان هم در عرصه اجتماعی حضور دارند و دوم مسئله تجاوز جنسی است.

حالا اجازه دهید تا با تمام امکانات ام با مسئله تجاوز جنسی توضیح دهم. در هر کشور برخورد با این مسئله به شدت دشوار است. طوری که ما میدانیم، در اینجا هم علیه این مسئله ممنوعیت های زیادی وجود دارد. تجاوز در داخل خانواده ها و بیرون از آن صورت میگیرد. اما چیزی را که ما متوجه شدیم گستردگی این مسئله است و در هر عرصه اقتصادی و اجتماعی جامعه افغانستان رخ میدهد. این مسئله تنها در روستا ها و یا مناطق شهری رخ نمی دهد، بلکه بر تمام اجتماعات تأثیر میگذارد. ما هیچ آمار و ارقام دقیقی در این مورد نداریم و

نمی دانیم که آیا تحقیق مان را در گردیز، کندز و یا هرات انجام دهیم و این خود یک مشکل عظیم به شمار می آید. این یک بخش سوال شما بود.

در پاسخ به بخش دوم سوال شما زنانی که در عرصه اجتماعی کار میکنند و گرایش طوری است که فضای برای زنان در عرصه اجتماعی در حال کم شدن است. این چیز است که ارقام جمع آوری شده ما نشان میدهد. در این خصوص هم اصل یا اساسی نداریم. اما به گونه مثال طی ۱۸ تا ۲۴ ماه اخیر شاهد کشته شدن تعداد زیاد پولیس بودیم و زنان خبرنگار هم با مشکلات خاصی روبرو اند. بنابراین جمع بندی ما این است که گرایش یا روند منفی وجود دارد. در مقایسه با انتخابات قبلی بخصوص در بعضی نقاط کشور در این خصوص هم روند منفی وجود داشت.

در پاسخ به سوال شما در مورد خشونت علیه زنان در بازداشت گاه ها باید گفت که ما دریافتیم زنانی که قربانی این گونه مسایل می باشند برای گزارش این موضوع به پولیس با مشکلات زیادی روبرو می باشند. در ضمن متوجه شدیم، زنانی که چه قبل از محکمه و چه بعد از محکمه در بازداشت گاه ها قرار دارند اکثراً مورد تجاوز جنسی قرار میگیرند.

طلوع: سوال من متوجه خانم نورا نایلند است. شما وضعیت حقوق بشر در افغانستان را بخصوص وضعیت زندان هایی را که تحت کنترل نیرو های خارجی قرار دارند چگونه ارزیابی نموده اید؟ آیا در این خصوص اقداماتی صورت گرفته است؟

سوال دوم من در مورد کابینه جدید و متوجه آقای علیم است. شما کابینه قبلی را چگونه ارزیابی می کنید و در کابینه قبلی طوری بود که افراد از یک وزارت به وزارت دیگر تبدیل میشدند. اما اگر این بار هم این وزرا در کابینه جدید باشند، به نظر شما عکس العمل جامعه بین المللی چگونه خواهد بود؟

واحد حقوق بشر یوناما: راستش شما سوال بسیار بزرگی را مطرح کردید، اما من سعی می کنم مختصر تر جواب دهم. بطور خلاصه باید بگویم که مسئله حقوق بشر در افغانستان تا هنوز مورد نگرانی است. مردم افغانستان با چالش های خاص حقوق بشر روبرو هستند. بدون شک در بعضی عرصه ها موفقیت های وجود دارد. اما هنوز هم مشکلات زیادی وجود دارد که مانع مشخص ساختن مشکلات موجود می شود. همه ما میدانیم که فرهنگ مصنوعیت بطور گسترده در این کشور وجود دارد و این مسئله به بخش دوم سوال شما مربوط می شود که حالا آقای علیم به آن پاسخ میدهد.

شما در خصوص زندان ها و بازداشت گاه های تحت کنترل نیرو های خارجی سوال کردید، پس اجازه دهید تا این موضوع را به شما توضیح دهم.

تیم حقوق بشر ما در اوایل امسال گزارشی را در مورد بازداشتگاه های خودسر یعنی بازداشت گاه های غیر قانونی نشر نموده بود. من اساساً این موضوع را به دو بخش تقسیم می کنم. در اینجا فساد گسترده است و ناشایستگی و عدم لیاقت هم بطور وسیع وجود دارد. البته مشکل عدم شایستگی را میتوان با ارایه آموزش های مختلف رفع نمود. اما فساد یک مشکل جدی تر است و شما میدانید که دولت و جامعه بین المللی بصورت جدی نگران این موضوع هستند. در ارتباط به مسئله بازداشت گاه های خودسر ما سعی کردیم تا به مثابه یک ارگان نهاد ساز چگونه این مسئله را مشخص می توانیم و تا چه حد میشود میان مسئولین بازداشتگاه ها و مسئولین قوه قضایه ارتباط بهتر برقرار نمود تا بتوان به خوبی این موضوع را رفع کرد. با توجه خاص به بازداشتگاه های که به جنگ مربوط میشود، مثلاً بگرام، اما فقط بازداشتگاه بگرام نیست بلکه از این گونه بازداشتگاه ها در سراسر کشور وجود دارد و این مسئله مورد نگرانی و توجه ملل متحد و جامعه جهانی است. بعد از به قدرت رسیدن آقای اوباما و تلاش ها برای بستن بازداشتگاه گوانتانامو این اتفاق بر بازداشتگاه بگرام هم تأثیر جدی داشت و این یک خبر خوش است. اما این کار کافی نیست. از دیدگاه ملل متحد چیزی که ما به آن توجه داشتیم چهارچوب کلی و قانونی کاری آن است. من در موقعیتی نیستم که به نمایندگی از جامعه جهانی و صلیب سرخ صحبت کنم. این دو نهاد کار های بسیار خوبی را در خصوص شرایط و برخورد ها در بازداشتگاه ها انجام داده اند. بنابراین ملل متحد بیشتر بطور مستقیم با مسئولین نظامی امریکایی که در بگرام قرار دارند در تماس بود تا چهارچوب قانونی را بهتر بسازد. به گونه دیگر بازداشت شدگان به وکیل مدافع دسترسی داشته باشند و بدانند که چرا بازداشت شده اند و آیا محکمه میشوند؟

سخنگوی یوناما: در پاسخ به بخش دوم سوال شما اجازه دهید تا یک موضوع را واضح بسازم. یوناما در تعیین و انتخاب کابینه جدید این کشور هیچ نقشی ندارد. چه کسی ارتقاء میکند و یا عزل میشود هیچ به سود یا زیان ما نیست، بلکه به سود آقای کرزی و مردم افغانستان است. اما یوناما و جامعه جهانی هر دو شکل و ساختار کابینه جدید را واضح ساخته و گفته که در ماه ها و سالهای آینده ما به همکاری نیاز داریم و خواهان دیدن کابینه ای هستیم که بتواند فساد را در این کشور از بین ببرد و این چیز است که مردم افغانستان و جامعه بین المللی انتظار آن را دارند. ما می خواهیم تا اعضای کابینه جدید خدمتگار مردم باشند و نه اینکه بر مردم حکمروایی کنند و بالاخره می خواهیم کسانی را در کابینه جدید ببینیم که توانایی ارائه خدمات اساسی را که در سراسر کشور نیاز است نه تنها در کابل بلکه در همه ولایات ارائه دهند. ما می خواهیم ببینیم که آقای کرزی کابینه خود را به زودی تشکیل دهند.